

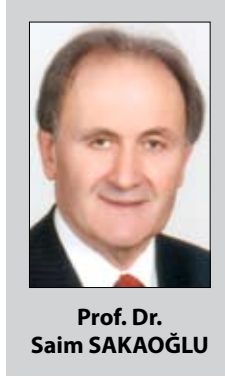

AD BİLİMİ YAZILARI: 5 ADLARIMIZ DEĞİŞİRKEN

Bir önceki yazımızda (Ad Bilimi Yazıları: 4 Düşündüren Soyadları), belirli bir coğrafyada yaşayıp da 2007-2008 OKS ve ÖSS'ye giren ve başarılı olan çocuk ve gençlerimizin (12-18 yaş grubu) ad ve soyadlarının gazetelerin reklam sayfalarını doldurduğundan söz etmiştik. Reklamlar, dersane, okul, dergi, vb. farklı kaynaklardan veriliyor, herkes bu başarıdaki kendi paylarıyla övünüyordu. Bu yazımızda ise geçen yazımızda soyadlarını ele aldığımız gençlerimizin adlarını değerlendireceğiz. Bakalım zamanla hangi adlar gündeme otururken hangileri geri planda kalıyor.

Ülkemizde en çok konulan kadın ve erkek adları ile ilgili olarak tahlile dayalı bir yazımızda ('Çocuklarımıza Nasıl Yeni Adları Koyuyoruz?', *Türk Dili*, 94 (668), Ağustos 2007, 322-341) ilk beşer adı vermiş, kadın adlarının değerlendirilmesini yapmıştık. Bugün oranları gerilese bile bu adlar şunlar idi:

Kadın adları: *Fatma, Ayşe, Emi-*

**Prof. Dr.
Saim SAKAOĞLU**

ne, Hatice, Zeynep,

Erkek adları: *Mehmet, Mustafa, Ahmet, Ali, Hüseyin.*

Yazımızda, bu beşer adın, anılan reklamlardaki kullanılma oranları ve onlarla yapılan ikili adlar ele alınacaktır. Adlarla ilgili bir noktayı daha önce ifade etmemizde yarar vardır

Soyadı Kanunu'muz-dan önce insanlarımız, özellikle erkekler *Yakup Kadri, Ruşen Eşref, Saim Ali, Samih Rifat, Orhan Seyfi, Reşat Nuri, Halit Ziya, Ahmet Hamdi*, vb. Kanundan sonra bu yöntem devam etse bile ad sayısının ağırlıklı olarak bire indiği görülür. *Hakkı Mıhçı, Mehmet Bildirici, Ömer Alptekin, Mehmet Özgüzar*, vb.

Ancak, gün geldi, aile yapısında değişmeler yaşandı, oğullar ayrı evlerde yaşamaya başlayınca torun adlarında da yenilikler görülmeye başlandı. Artık sadece anne ve babanın adları konulmuyor, onların genelde sonuna ikinci bir ad daha getiriliyordu: *Mehmet İstemi, Hasan Kerem, Ali Gökhan, Emine Gökçen*, vb.

Bu ad yenilenmesi bazen sadece yeni adın konulması şeklinde de görülüyordu: *İrem, Seren, Gizem, Bartu, Mert, Merve, Aleyna, Yasir*, vb.

İncelediğimiz bu birkaç yüz ad arasında, hâlâ ilk beşteki yerlerini koruyan adların durumu nedir, öncelikle onları görelim.

Kadın Adları

Bölge, bu adlar konusunda oldukça duyarsızlaşmıştır. Hiç konulmayanların yanında tek başına pek az kullanılanlar bile vardır.

Fatma: Üç öğrencide görülmüştür. Bunların biri yalın olarak görülürken öbürleri ad ikilemesi şeklindedir: *Fatma Canan, Fatma Meltem*.

Ayşe: Bu ad, farklı kullanımları ile dikkatimizi çekmektedir. Ad ikilemesi olarak görülmesinin yanında birleşik ad ve birleşik ad ikilemesi olarak da görülmektedir. *Ayşe* iki, *Ayşe Didem* bir; *Ayşegül* ve *Ayşenur Kübra* birer öğrencide görülmektedir.

Emine: Birer defa *Emine* ve *Emine Ecem* olarak görülmektedir.

Hatice: Örneğine rastlanılmamıştır.

Zeynep: Üç defa yalın olarak görülmüştür.

Erkek Adları

Bölge erkek adları konusunda, kadın adlarına göre daha duyarlıdır. Bu adlar farklı kullanımları ile karışımıza çıkmaktadır.

Mehmet: On defa görülen ad sadece iki yerde yalın olarak görülürken yedi yerde de ad ikilemesi şeklinde görülmektedir: *Mehmet Ali, Mehmet Buğra, Mehmet Can, Mehmet Esat, Mehmet Kaan, Mehmet Oğuz, Mehmet Onur*. Bir öğrencide ise ters ad ikilemesi görülmektedir: *Efe Mehmet*.

Mustafa: Yedi defa görülen ad

sadece iki yerde yalın olarak görülürken dört yerde de ad ikilemesi şeklinde görülmektedir: *Mustafa Kürşat, Mustafa Merih, Mustafa Onur, Mustafa Onursal*. Bir öğrencide ise ters ad ikilemesi görülmüştür: *Muhammed Mustafa*. Ancak bu söyleyiş, İslami söyleyişe uygundur.

Abmet: Üç öğrencide görülmüştür. Bunlardan biri yalın olarak görülürken öbürleri ad ikilemesi şeklindedir: *Abmet Efe, Abmet Kemal*.

Ali: Yedi öğrencide görülmüştür. Bunlardan üçü yalın olarak görülürken üç tanesi de ad ikilemesi şeklindedir: *Durmuş Ali, M. Ali, Muhammet Ali*. Bir ad da birleşik ad şeklindedir. *Alihan*.

Hüseyin: Dört öğrencide görülmüştür. Bunlardan ikisi yalın olarak görülürken iki tanesi ters ad ikilemesi şeklindedir: *Bartu Hüseyin, Hasan Hüseyin*. Ancak bu söyleyiş, İslami söyleyişe uygundur.

Bu on adın ad ikilemesi olarak kullanılması büyük bir orana ulaşmıştır, bizce geleneğe uygun olanı da budur. *Fatma Meltem, Emine Ecem, Mehmet Oğuz, Mustafa Onur*, vb. Ancak pek az sayıda olmak üzere ters ad ikilemesi de görülmektedir: *Efe Mehmet, Bartu Hüseyin*.

Bu arada kalıplaşmış olarak kullanılan bazı ad ikilemelerini bu uygulamanın dışında tutmak gerekir: *Muhammet Mustafa, Muhammet Ali, Durmuş Ali, Hasan Hüseyin*, vb.

Gazetelerde sayfa sayfa yer alan reklamların önemli bir bölümü öğrencilerin fotoğraflarıyla birlikte yayımlanıyor. Dolayısıyla bazı çift cinsiyetli adların sahiplerini bulmak sıkıntı yaratmıyor. Ya fotoğrafı olmayan adların sahipleri?..

Ülkü, Görkem, Uğur, Ayhan, vb. adların sahipleri acaba kızlarımız mı, oğullarımız mı? Ancak fotoğrafının altında *Uğur, Görkem* adları

yer alanlarda sorun kalmamaktadır.

Bir de öyle ikili adlar var ki adlar sahiplerinin kimliklerini belirtmiyor. *Sercan Çağrı, Hilal Sina, Deniz Ülkü*, vb.

Sercan her iki cinsiyet için kullanılıyor. *Çağrı*, çok ünlü merhum bir politikacımızın dört kızından birinin adı. *Hilal*'i herkes kız adı olarak bilir; ya Bay *Hilal Bilgi*'ye ne diyeceğiz? *Sina* daha çok erkek adı olarak görülüyor. *Deniz* ve *Ülkü* her iki cinsiyet de temsil eder. Evet, bu üç çocuğumuz kız mı, erkek mi?

Sercan, Utku, Özgün, Evlin (Bujde) acaba askere çağrılacak mı?

Reklamlarda ilgimizi çeken başka adlar da var. Önce iki adı birlikte okuyalım:

Mert Derviş Arda Mert

Akın Uğur Akın

Acaba yanlış düzenleme olabilir mi? İlk adlar, aynı zamanda soyadı oluyor. Gerçi biz, *Özcan Özcan, Yılmaz Yılmaz, Şahin Şahin*, vb. ad ve soyadları aynı olanları biliyorduk ama bu tür ikilisi ile soyadı arasındaki bağı ilk defa görüyoruz.

Şu öğrencinin adı, acaba hangi açıdan ilginizi çekiyor?

Defne Deniz Dinç

(*İç Savaş Sebebidir Gözlerin* adlı şiir kitabının (2006) şairi nereden bileceksiniz ki... *Bülent Bora Baltacı!*)

Ya şu oğlumuzun ad üçlüsü?

Can Berk Abay

Şu addaki terslik, herhâlde gözünüzden kaçmayacaktır?

İbrahim Halil Yılmaz.

Değerlendirmemize, kız ve erkek çocuklarımızın adların ayrı ayrı ele alınmasıyla devam edelim.

Kız Çocuklarımızın Adları

Kız çocuklarımızın adlandırılmalarında gelenek bütünüyle ihmal edilmiş değildir. O tür adlar yalın

olarak kullanıldıkları gibi, ad ikilemesi olarak da kullanılmaktadır. Bir Konyalı olarak ninelerimizde de, annelerimizde de gördüğümüz bazı adlara hiç yer verilmediğini görüyoruz. Mesela; *Vesile, Miyase, Saliha*, vb. adlar hiç konulmamış.

Geleneksel adlar: *Huriye, Dilber, Meryem* (2), *Mevlüde, Teslime, Gülsüm, Şükriye*.

Türkçe olmayan fakat gelenekselleşmeyen adlar: *Gaye, Hande* (2), *Nilüfer* (2), *Gül, Nesrin, Nuran, Jülide, Rana, Melike, Nezih, Semiha, Neslihan, Zabide, Didar, Meliha*.

Yeniden ilgi gören adlar: *Elif, Kübra* (2), *Aslı* (2).

Adlara yaklaşmanın bir başka yolu da bizdeki çokluklarına ve türlerine göre, alfabetik olma özellikleri göz önüne almadan sıralamaktır. Ancak, öncelikle yalın şekilleri de olanlar sıralanacaktır.

Merve: *Merve* (8), *Merve Falez, Merve Sevil, Mervegül, Mervenaz, Meral Merve*.

Selin: *Selin* (2), *Meliha Selin, Meltem Selin*.

Ece: *Ece* (1), *Ece Kamer, Ece Mutlu, Ecem* (4), *Emine Ecem*.

Pelin: *Pelin* (4), *Pelinsu*.

Damla: *Damla* (4), *Elif Damla, Damla Buse*.

İpek: *İpek* (3), *İpek Nur, Şengül İpek*.

Elif: *Elif, Elif Damla*.

Büşra: *Büşra, Dudu Büşra, Pembe Büşra*.

Seren: *Seren* (2), *Melis Seren*.

Yaprak: *Yaprak* (1), *Yaprak Nida*.

Sezen: *Sezen* (1), *Sude Sezen*.

Deniz: *Deniz* (1), *Defne Deniz*.

İrem: *İrem* (3), *Hazal İrem*.

Öykü: *Öykü* (2), *Öykü Asena*.

Nur: *Nur Sena, Ayşenur Kübra, İpek Nur, Öznur*.

Buse: *Buse Gül, Buse Güler, Busenaz*.

Su: *Su Kardem, Oya su, Pelinsu.*
Asena: *İlayda Asena, Öykü Asena.*

Nazlı: *Nazlı Billur, Nazlı Melis.*

Billur: *Naile Billur, Nazlı Billur.*

Bazı adların konulma sayılarını da şöyle gösterebiliriz:

İdil (4), Gizem (7), Sinem (2), Sezgi (2), Tuğçe (2), Cansu (5), Hazal (2), Çağla (2), Ezgi (3), Yağmur (2), Burcu (3), Dilara (2), Gönül (2).

Birer defa yer alan adları da şöyle gösterebiliriz: *Dilem, Duygu, Gamze, Derya, Ayça, Irmak, Gülsen, Bahar, Beste, Melis, Özge, Yeliz, Pınar, Tuğba, Selcan, Eylül, Tansu, İzel, Nilay, Yelda, Senay, Seçin.*

Ad ikilemesi örnekleri çok farklı yapılar göstermektedir. Bunlarda kullanılan kelimelerin tamamına yakını yukarıdaki örnekler arasına almadık. Ad ikilemelerine geçmeden önce ilgi çeken bazı adları teker teker görelim: *April (?), Ceren, Ekin, Gülbün, Gökçe, Dila, Melek, Mucize, Sera, Sefire, Melis, Helin, Yüsrâ, Serap, Tülay,* vb.

Bu adlar arasında dikkatimizi çekenler; *Yüsrâ, Mucize, Helin, Sera,*

Sefire, vb. adlardır. Acaba bunların hangileri ad ikilisi oluşturuyor?

Yüsrâ Mucize, Sefire Dila, Tülay April, Sera Melek, Ekin Helin, Ceren Gökçe, Serap Gülbün.

Elbette yukarıda adlar tek tek incelenirken örnek olarak verilenleri, bir de burada hatırlamak zorundayız: *Nazlı Billur, Nazlı Melis, İlayda Asena, İpek Nur, İrem Hazal,* vb.

Ad ikilemelerinde yer alan adların bağlı olduğu diller de çok değişiklikler gösteriyor: *Ece Mutlu, Öykü Asena, Sezen Sude, Buse Gül,* vb. farklılıklar gösteriyor. *April, Helin, Defne, Dila,* vb. kelimelerle oluşturulan ad ikilemeleri dikkatimizi daha fazla çekmektedir.

Özetlersek, son 25-30 yılda, adlarımızda önemli ölçüde yenilemeler oldu. Artık, ad ikilemelerinde bile geleneksel adlara da az yer veriliyor. Ayrıca, henüz OKS'ye girecek yaşa gelmeyen *Aleyna* ve *Sıla*'ların varlığı da unutulmamalıdır. Değişik ad seçme arzusu anne-babaları farklı yöntemlere yönlendirmektedir. Kanunun yasaklamadığı adları almak elbette herkesin hakkıdır, ancak adların seçiminde biraz daha dikkatli olmamız gerekiyor.

Aczimin Giryesi

Çukur kazmak...

İnsan bu, günahkâr da olabilir, çünkü beşer,
Lakin başkalarına tuzak kurmak ne büyük şer.
Bilmez ki zavallı, kardeşi için çukur kazan,
Bir gün ansızın kazdığı çukura kendi düşer.

Ahmet Sevgi

Tarih Ufkumuzda Yeni Bir Dergi: **YEDİKITA**

Yrd. Doç. Dr.
Hasan ÖZÖNDER

Türkiye'nin ve Türkiye ile ilgili belgelerin bulunduğu dünya arşivlerinde, yeterince inceleme ve araştırma henüz yapılmamıştır. Dolayısıyla tarihimize dair bilgiler gayet sınırlı olduğu gibi, yazılan tarih kitapları da maalesef gerektiğince yeterli değildir. Arşivlerimizde bulunan milyonlarca belgenin büyük kısmı henüz gün ışığına çıkarılmamış, çıkarılanların da henüz tasnifi tamamlanamamıştır. Bu alanda sürmekte olan tasnif ve düzenleme çalışmaları belli bir seviyeye geldiği ve hele sonuca ulaşıldığı zaman, Türkiye Tarihi'ni yeniden yazmak gerekecek ve karanlıkta kalan birçok tarihi gerçekler ancak o zaman daha iyi aydınlanacak ve anlaşılacaktır.

Nitekim araştırmacı ve ilim adamlarının, iğneyle kuyu kazarcasına zahmetlerle gerçekleştirdikleri araştırmalar sonucunda, birçoğu tarih kitaplarına geçmemiş entresan konu ve olaylara muttali olunmaktadır. Bunların kitaplardan önce efkâr-ı umûmiyyeye intikali ise, çoğu zaman, yayımlanan dergilerle ve ilmî toplantılarda sunulan tebliğlerle mümkün olabilmektedir. Ciddî ve seviyeli tarih dergilerinin ve basılan kongre tebliğlerinin büyük önemi vardır.

Son aylarda, yeni bir tarih dergisi daha ufkuymuzu aydınlatmaya başladı: "YEDİKITA". İlk bakışta bile, insana birçok fikirler ilham

eden "YEDİKITA"nın ilk sayısı, Eylül 2008'de, seçkin bayilerde yerini aldı. Gerek zarfıyla ve gerekse mazrufuyla, gerçekten güzel bir tarih dergisi. Ebadı, sayfa sayısı, kâğıdı, kapağı, basım tekniği ve muhteva tercihlerindeki kalite, gerçekten çok farklı. En iyiyi sunmak ideal ve çabasının mahsulü olduğunu hemen anlatan güzellik ve özellikleri taşıyor. "Aylık Tarih, İlim ve Kültür Dergisi" olarak kendini tanıtan YEDİKITA, Çamlıca Basın Yayın ve Tic. A.Ş. tarafından yayımlanıyor.

Sahibi, şirket adına Ahmet Temiz. Yayın Editörü ise, Ömer Faruk Yılmaz. ISSN:1308-5379. İdare Merkezi: İnciliçavuş Sok. No:27/1, Sultanahmet, İstanbul.

Derginin ilk sayısında şu konular yer alıyor: "Tarihte Ramazan-ı Şerifler" (A. Akar), "Huzûr-ı Hümayûn Dersleri" (K. Öncel), "Hırka-i Saadet'in Dört Asır Devam Eden Ziyâret Merâsimi" (Ö. F. Yılmaz). Sultan Melikşâh'ın Duası" (A. Nâsireddin), "Telgraf'ın Mûcidine Osmanlı'dan Madalya" (S. Tunç) , "Bundan Sonra İstanbul'a 'İslâmbol' Denile" (S. Tunç), "Bir Annenin Oğlunu Cepheye Uğurlayışı" (S. Zoroğlu), "Münif Paşa'nın Minyatür Park Projesi" (M. S. Sırrı) , "Üç Kıtada Osmanlı Medeniyeti İzleri" (O. Doğan), "Mihal Gazi'nin Müslüman Oluşu" (S. Dikici), "Os-

manlıların Kurân-ı Kerim'e Hürmeti-1" (A. Uçar), "Kurân-ı Kerim Tedkik Heyeti" (A. Köseli), "Kayı Boyu'nun Ruh Asâleti" (Dr. Ömer Akdağ), "Sultan İkinci Mahmud Han'a İngiltere Prensesi'nden Mektup Var.." (K. Erkan), "Yıldız Fotoğraf Albümleri" (S. Demirsoy), "Vakıflar", (M. Güler), "Beş Asırlık Defterin Sırrı" (S. Soydemir), "Sultan Yıldırım Bâyezid Han'ın Son Günleri" (A. Temiz), "Kemalpaşazâde" (A. Satun), "Nâbi" (H. Tun-

Asırlık Proje", "Hicaz Demiryollarının 100. Yılı" gibi özel konulara da sayfalar ayrılmış.

Bu sayıda dikkatlerimizi çeken bir başka önemli güzellik de, dergi ile verilen "Sultan İkinci Abdülhamid Han'ın, 'Cisr-i Hamîdî (Hamîdiyye Köprüleri)" Projesi"nin harita ve sair çizimlerini muhtevî tablo ekidir.

Ele alınan bunca câzip konularda, bol resim ve çizimlere yer verilerek, okuyucunun o konudaki her türlü ilgi ve merakının tatmin edilmesine özen gösterilmiş.

İdeal bir ebat içerisinde, zevkli bir düzenleme, son derecede itinalı baskı ile okurlarının huzuruna çıkan YEDİKITA, öyle anlaşılıyor ki, çoğu bâkir gayet câzip konularının yanı sıra, okuyucularının estetik duygularını, göz zevkini, görsel merakını da tatmin ederek, büyük bir alâkaya mazhar ve uzun soluklu olacaktır.

YEDİKITA'nın daha ilk sayısında dikkatimizi çeken bir özelliği de, satırlarının, satır aralarının ve bütün sayfalarının, derin, sıcak anlamlarla yüklü; ruh güzellik ve canlılıklarıyla mücehhez ve dolu oluşudur. Düne dair konuların ele alındığı bir tarih dergisinde bu özellik, gerçekten bir mümtaz vasıf olarak öne çıkmakta ve okuyucularına ayrı bir gönül ziyafeti çekmektedir. Bir idealist kadro tarafından ve büyük emeklerle hazırlanıldığı belli olan, gerek suretiyle ve gerekse sîretiyle her türlü takdir, tebrik ve tebcele lâyük ve şâyân YEDİKITA'nın, adına uygun ve genişlikte hizmetler îfâ etmesini, uzun ömürlü olmasını gönülden dilemek de, bize düşen zevkli bir görevdir.

cer), "Hz. Nûh Aleyhisselâm" (İ. Gündüz).

Uygun sayfaların aralarına, Çamlıca yeni yayınlarının duyuruları serpiştirilmiş. Ayrıca, "Tarihin Satır Aralarından", "Tarihte Bu Ay", "Tarih Postası", "Sultan İkinci Abdülhamid Han'dan Boğaziçi'ne

KAYBOLAN MAKALEM

Halit GÜLER

Emekli Diyanet İşleri Bşk. Yrd.

Günlerdir hiçbir yerde yayımlanmadan ve kimseye gösterilmeden kaybolan makalemi arıyorum. Kâğıda döküldükten ve artık tamamlandı dedikten sonra nasıl kaybolduğunu, bir türlü anlayamıyorum. Nasıl kaybolur ve nerede kaybolur diye bütün ihtimalleri düşündüm, şurada ve şu şekilde kayboldu diyemiyorum. Bu konularda bana yardımcı olan kızıma sordum: “Yazdığımızı hatırlıyorum gibi, ama çok iyi bilmiyorum.” dedi. Başka soracak kimsem de kalmamıştı. Hâlbuki kendi usulümce yazdığımı, benim için malum olan kademelerden geçirdiğimi ve tekrar tekrar kontrol ettiğimi çok iyi hatırlıyorum. Lâkin bilgisayarına kayıt edip etmediğimi çok iyi hatırlamıyorum. Yazdığım bir yazıyı bilgisayarına kaydetmediğim sürece müsveddeyi muhafaza ederdim. Müsvedde de çalışma masamda olmadığına göre, acaba bilgisayarın azizliğine mi uğradım diye de düşünüyorum.

Kaybolan makale; yazarının zamanını, içeriğini, niçin yazıldığını hatırlayıp da, okuyucunun görmediği, okumadığı ve hatta bilmediği her hangi bir konuda kaleme alınmış birkaç sayfalık yazı demektir.

Bu zamana kadar makale diye yazdıklarımı beğenen okuyucula-

rım / Sayıları çok az da olsa / makalenin yayınlanmadan kaybolmuş olmasına üzülenler olabilir. “ Keşke kaybolmasaydı da diğerleri gibi onu da zevkle okusaydık.” diyenler çıkabilir. Şimdiye kadar aynı türden yazdıklarımı okuyup da beğenmeyen okuyucularım ise, makalenin kaybolduğu haberine sevinebilirler, hatta alkış bile tutabilirler. “Eğer o yazı kaybolmasaydı, hakkında bir değerlendirme yapabilmek için onu da okumak zorunda kalacaktık.” diyebilirler. Beğenip beğenmemek okuyucunun en tabii hakkıdır. Ben, bu konu da değerli okuyucularıma da bir şey diyemem ve düşüncelerine saygı duyarım.

Sevgili okuyucularımın bu iki şıktan birisine katılım oranları hakkında bir şey söyleyemem, ama ben işin emektarı olarak makalenin kaybolmuş olmasına gerçekten üzüldüm. Hani kaçan balık büyük olur derler ya. Artık o kaçan balıktan büyüğünü her nedense bir daha yakalayamazsınız. Yakalarsınız da, her yakaladığınız balık, kaçan balıktan küçük olur. O misal kaybolan makalem, şimdiye kadar yazdıklarımın en güzeli idi. Çünkü konusu güzeldi, isteyerek ve severek yazmıştım. Zaman, tabiat, iklim, sevdiğim ve benim duygularım makalenin güzel olma şansını artırıyordu.

Konunun ifade ediliş şekli ve gücü hakkında bir şey söyleyemiyorum. Makale kaybolmamış olsaydı, işin hakkını veren ve gerçeği gören okuyucularım söylemiş olacaktı.

Anlatış tarzım hakkında bir değerlendirme yapmıyorum, ama konusu şöyle güzeldi: Ben o büyük-kaybolduğu için büyük-makalemde dinlenme yeri olarak hizmete sunulan bir tabiat köşesinde gördüklerimi anlatıyordum. Suya susamış ve yeşile hasret kalmış bir iştahla. Görerek, hissederek, yaşayarak ve soluyarak yemyeşil ormanın hışırtısını ve billur gibi akıp giden suların şırıltısını anlatıyordum. Makalemle birlikte işte bu yaprakların hışırtısı, suyun şırıltısı, kuşların cıvıltısı ve tepelerin yeşilliği de kayboldu. Bilmiyorum ikinci güneşinin batmaya niyetlendiği sırada, güneş cihetinden bakarak ağaç yaprakları üzerinde cömertçe meydana getirdiği altın rengini hiç seyrettiniz mi? İşte asıl ben, her yerde bulunmayan yazımda resmetmeye çalıştığım bu tatlı rengin de kaybolduğuna üzülüyorum.

Ben o makaleyi şırıl şırıl akıp giden bir suyun başında, su sesini dinleyerek, çevrenin güzelliğini seyrederek, yeşilin tonları ve ağaç dalları arasında zevkle gezinerek ve gördüklerime hayran kalarak yazmıştım. İşte ben makaleyi değil, hu hissimin ve heyecanımın kâğıt üzerine dökülmüş resmini kaybettim. Asıl ona da üzülüyorum ve asıl onu da arıyorum.

Özenle yazdığım makalemi kaybettim, ama makaleme konu olan tabiat köşesi bütün ihtişamıyla yerinde duruyor. Tabii ki

şu anda benim manzaraya hayran kalarak yazımı kaleme aldığım andaki mevsim şartlarında ve coşkunluğunda değildir. Bir solukluk yer değil ki gidip bakayım ve oraya oturup yeniden yazayım. Belki kaybolan makaleden daha güzelini yazarım. O zaman bahardı. Şimdi ise sonbahar. Demek ki makalem kaybolduktan bu yana üzerinden koskoca bir mevsim geçmiş. Üç mevsim daha geçerse bir yıl olacak. Şimdi orada belki sular akıyor, belki yapraklar kımıldamıyor, belki tepelerdeki yeşilin tonları sararmaya yüz tutmuş, belki cıvıl cıvıl öten kuşlar dal ve tepe değiştirmişlerdir. Kuşlar, kış mevsiminde daha güvenli sayılabilecek yerlere gitmişlerdir, köstebekler toprağın altına girmişlerdir ve yılanlar da kış uykusuna yatmışlardır. Benim şu anda orada görebileceklerim o zamana göre azalmıştır ve bazıları orayı terk etmiştir.

Şimdiye kadar çok şey kaybettim. Kaybettiğim her şey için bir yazı da yazmadım. Demek ki makale kaybetmek farklı bir şeymiş. Ben bir zamanlar, ana yurdumuz Orta Asya Türk Cumhuriyetlerine yaptığım seyahat notlarımı uçakta unutmuştum. Benim için çok büyük bir kayıptı. Kaybolan notlar değil, benim heyecanım ve o topraklara olan hayranlığımıydı. Manevi değeri çok büyük, içeriği çok önemli idi. Maddi bir şey kaybolur, yerine aynısı ve hatta daha iyisi temin edilir. Bunun telâfisi mümkün olmadığı için çok üzülmüştüm. Sonra o notları tanıdık dostları devreye sokarak, daha açığı kaptan pilotun dostlarını bularak bizim Moskova'dan

geldiğimiz uçak Paris seferinden döndükten sonra elde edebilmiştim. Notlarım elime geçtiği andaki sevincimi tarif edemem. Bu makaleyi bulabilsem aynı şekilde sevineceğim kesin. Ama nerede. Hiç ışık ve ümit yok.

Şimdiye kadar çok şey kaybettim demiştim ya. Özellikle benim kaybettiğim tespihler, sahip olduklarımdan fazladır. Kalem de kaybederim, ama kırtasiye dolaşımda çok olduğu için kaybettiklerimin farkına varamıyorum. Ha hatırladım. Ara sıra ben bir türlü alışamadığım cep telefonunu da kaybederim. Sık sık çantamı da kaybederim. Dostlarım, benim bu durumumu bildikleri için çantama göz kulak olurlar.

Cüzdanımı kaybetmem, ama çaldırırım. Ne farkı var aynı kapıya çıkar diyeceksiniz. Kaybetmekle, çaldırmak biraz farklı olmalı. Kaybettiklerime çaldırdıklarımın daha çok üzülürüm. Üzerimde taşıdıklarımın sabit olanların dışındakileri her zaman kaybedebilirim. Benimle sabit olarak dolaşanların kaybolma şansları pek yoktur. Meselâ; tıraşımı kaybedebilirim, lâkin saçlarımı kaybetmem. Kravatımı kaybederim de gömleğimi kaybetmem. Ayakkabılarımı kaybedebilirim ama çoraplarımı kaybetmem.

Hayatımda makaleyi ilk defa kaybediyorum. İlk kaybettiğim makalem olduğu için benim üzerimde şok tesiri yaptı. Herhalde bundan sonra alışırız. Bazı yazılarımı, yazıp bitirdikten sonra beğenmeyerek yırtıp atmışumdur. Veya şimdilik beklesin diyerek dosyalarımın birine koymu-

şumdur. Veya ilerde kitap hazırlayıp yayınlarsam bu yazıyı orada değerlendiririm diyerek muhafaza altına aldığım olmuştur. Kaybolan makalem bu yazılarım kadar şanslı değilmiş. Kayboldu ama peşini bırakmadım. Hep arıyorum. Kaybolan bir makale nasıl aranır çok iyi bilmediğim veya tecrübe sahibi olmadığım için zorlanıyorum. Dosyalarımın birinde olmadığı gibi bilgisayarımda da yok.

Şimdi benim gibi akli evvelin birisi çıksa da kaybolan makalenin başlığı ne idi diye sorsa onu da bilmiyorum. Müsveddeyi de işi bitti diyerek yırtıp atmışumdur. Benim en çok sevdiğim uğraşlardan birisi de, işi bitmiş müsvedde kâğıtları yırtıp atmaktır. Makalem kaybolunca, küçümseyerek ve beğenmeyerek müsvedde dediğimiz nesnelere de aslında ne kadar kıymetli olduğunu anladım. Şu anda müsvedde elimde olsa çekinmeden; (Ey makale, kaybolursan kaybol, umurumda bile değil.) diyebilirdim. Diyeceğim ama müsvedde elimde olmadığı için maalesef onu da diyemiyorum. Demek ki müsveddeyi yırtıp atmakta acele etmemek gerekirmiş. Tecrübe sahibi oldum, bundan sonra öyle yaparım.

Kaybolan makalemde anlattığım iki yeri unutamıyorum: Bu makalenin yazılmasına, şu anda makalem hayalimde büyüyen canlanmasına sebep olan iki yeri:

Birisi; Antalya-Burdur karayolu üzerinde Köprülü Restoran denilen dinlenme yeri. Antalya'dan Burdura giderken kırkıncı kilometrede ana yoldan sola sapıyoruz. Toprak yolda arabamızla gi-

derken önümüze yayalar için yapılmış bir asma köprü çıkıyor. Asma köprü dediysem aman dünyanın incisi İstanbul Boğazındaki Fatih Köprüsü gibi falan zannetmeyin. Çevre şartlarına uyum sağlamış mütevazı bir asma köprü. Altından dağlardaki sel sularından oluştuğu anlaşılan bir çay akıyor. Köprü aksesuar olsun diye yapılmamış. Arabamızı uygun bir yere park edip, köprüden karşı tepenin yemyeşil eteklerine geçtik. Köprü torunlarımın daha çok hoşlarına gitti. Çünkü üzerinden geçerken beşik gibi durmadan sallanıyordu. Çayın bizim geçtiğimiz tarafında, gayet güzel ve zevkle düzenlenmiş bir restoran vardı. Çayın kıyısına asma köprü boyundaki düzlüğe ustaca yerleştirilmiş masalardan birine oturduk. Tatil günü olmadığı için olsa gerek bizden başka kimse yoktu. Suyun üzerinde oturuyorduk. Kimsenin olmayışı kuş sesiyle birlikte suyun sesini rahat duymamızı ve dinlememizi sağlıyordu. Çay, daha çok bir sel suyuna benziyordu. Deli dolu akışı, tepelerden ve kayalıklardan geldiğini gösteriyordu. Dağlardan yuvarlayıp getirdiği seçme taşları yatağına dengeli bir şekilde yaymış. Taşlar yerlerine iyice yerleştiği için suyun berraklığını bembeyaz görüntüleriyle çok güzel gösteriyordu. Hani ayna gibi parlıyor derler ya o cinsten. Sırtımızı yeşil tepelere yaslayarak ve bakışlarımızı suya çevirerek, çaylarımızı yudumlayarak bayağı dinlendik. Kaybolan makalemde anlattığım tablonun özeti. O zaman seyrederek yazmıştım, şimdi ise hissederek, hatırlayarak yazmaya çalıştım.

İkincisi; Elmalı'dan Finike'ye giderken sahile inmeye başladığımız noktada içerik virajdaki bol sulu pınar ve yol boyunca vadilerde ve sırtlarda uzanan rengârenk insan eli değmemiş, bahçivansız tabii çiçek manzaraları. Manzara-yı görünce pınarın başında durmadan yolumuza devam edemedik. Her tarafı rahat görebileceğimiz bir yere oturmak zorunda kaldık. Cıvardan gelen köylüler veya o görüntüyü veren şehirden gelmiş seyyar satıcılar başta sebze ve meyve olmak üzere yoldan geçenlere lâzım olabileceklerin sattığı ufak bir pazar oluşturmuşlar. Kaybolan makalem bir bölümünde yer alan pınar görüntüleri de kaybolduğu için tam ifade edemiyorum. Zihnimde kalan; coşkulu akan pınarın, sahil sıcaklığına getirdiği serinlik ve kayalardan akıp gelen billur gibi suları... Bir de yol boyunca uzanan çiçek bahçeleri. Unutamıyorum. Allah bize neler vermiş neler. Eğlenceyi ve dinlenmeyi beton yığınları arasında sıkışmış kalmış havasız gece kulüplerinde, sazlarda, barlarda arayanlar, tabiatın sergilediği bu harika güzelliğin ve temiz havanın farkına varamayan zavallılar olsa gerek.

Kaybolan makalem, bu satırları zorlanarak tekrar kaleme almama ve o tatlı görüntüleri hayal dünyamda canlandırmama sebep olduğu için bana göre boşuna kaybolmamış oldu. Eğer bir yerden çıkarsa veya bilgisayarımda benim ulaşamadığım bir dosyadan görüntüye gelirse kusura kalmasın yayınlamam artık.

MEVLEVÎ MEKTUPLARI

Abdülbaki Gölpınarlı'nın Mektupları -3-

Ali IŞIK

[Bu hafta bilginize sunacağımız iki mektuptan özellikle ikincisi (no: 7) bir ibret vesikası niteliğindedir. Abdülbaki Gölpınarlı'nın Necati Elgin'e (Allah her ikisine de rahmet eyesin) gönderdiği mektuplardan –numaraları bizce verilmiş- 6 no'lu mektubu, Gölpınarlı'nın genelde ilim, özelde Mevlâna/Konya adına hangi şartlarda ve nasıl çalıştığını sergilemektedir. Müteakip mektup ise ilim ve kültür hayatımıza önemli eserler kazandırmış bir şahsiyetin dünyalık noktasında içinde bulunduğu acınacak hâleti gözler önüne sermektedir. Bu durum uzun uzadıya bir yorumu gerektirmekle birlikte Necati Elgin'in de ne denli bir vefa ve sadakat örneği bir şahsiyet olduğuna dikkat çekerek bu iki mektubu ibret nazarınıza havale ediyoruz.]

*

6.a¹

(Sikke şeklinde:)

Hüve'l-muvaffık / ... / e'l-hayr /
ta'âlâ / şânihu²

Rûh-ı Pür-fütûhum Efendim,

Ne âlemdesiniz? Hayli zamandır, birbirimizi arayıp soramadık fakir de rahatsızlık geçirdim, bir müddet Gurebâ'da yattım. Hâlâ da pek iyi değilim amma keffâre-i zünûb³ olduğu için Rabbime hamd etmekte, gündün güne sıhhat bulmakta oldu-

ğum için de “ve le'in şekertüm le ezîdenneküm”⁴ âyetine rabt-ı kalb⁵ ile şükür eylemekteyim.

Müsveddeleri işlemekle meşgulüm; elimde kırk dört fiş kaldı; umarım ki onları da yakın bir zamanda bitiririm. Sizden hâlâ bir haber çıkmadı; inşaallah bugünlerde da'vet-i Hüdâvendigâr⁶ vaki olur da mi'râc-ı sîm-pâyeye⁷ yüz sürmek şerefiyle kesb-i mübâhât⁸ ederiz.

Vekâlet hizmeti herhâlde sizi iyice yormaktadır; bu işler arasında bir de bu fakirin tasdi'âtı⁹ var; bilmem câ-yı kabûl¹⁰ bulabilecek mi? fakat ihlâsınızdan emin olduğum için bu suali dahi yersiz addetmekteyim; nasıl kalemimden çıktı; “e'l-kadrü ind-i kirâmü'n-nâsî makbûl”¹¹ fehvâsınca mazur görmenizi niyaz ederim.

Niyazlarım şunlar:

1) 1507 numaralı mecmuanın birinci kitabı olan “Tezkiretül-Evliyâ”nın¹² son cümlesi,

2) Aynı mecmuanın hâşiyesinde¹³ yazılı olan ve 2.â'da başlayıp 38.â'da biten “Gülşen-i Râz”ın¹⁴ ilk ve son

(4) İbrahim Suresi, 7. ayet: “**ve le'in şekertüm le ezîdenneküm**”: ... Eğer şükrederseniz, elbette size (nimetimi) artıracam... (cümlelerin başındaki “ve” ibaresi Kur'an'da yok.)

(5) **rabt-ı kalb**: Kalbi bağı.

(6) **da'vet-i Hüdâvendigâr**: Hükümdarın (Mevlânâ'nın) daveti.

(7) **mi'râc-ı sîm-pâye**: Gümüş ayaklı merdiven.

(8) **kesb-i mübâhât**: Övünç kazanmak.

(9) **tasdi'ât**: Baş ağrıtmaları.

(10) **câ-yı kabûl**: Kabul yeri, makamı.

(11) **e'l-kadrü ind-i kirâmü'n-nâsî makbûl**: Değer büyük insanların yanında makbûldür. **fehva**: Kavram, anlam.

(12) Tezkiretül-Evliyâ (velilerin biyografileri): Feridüddin Attar'ın ünlü kitabı.

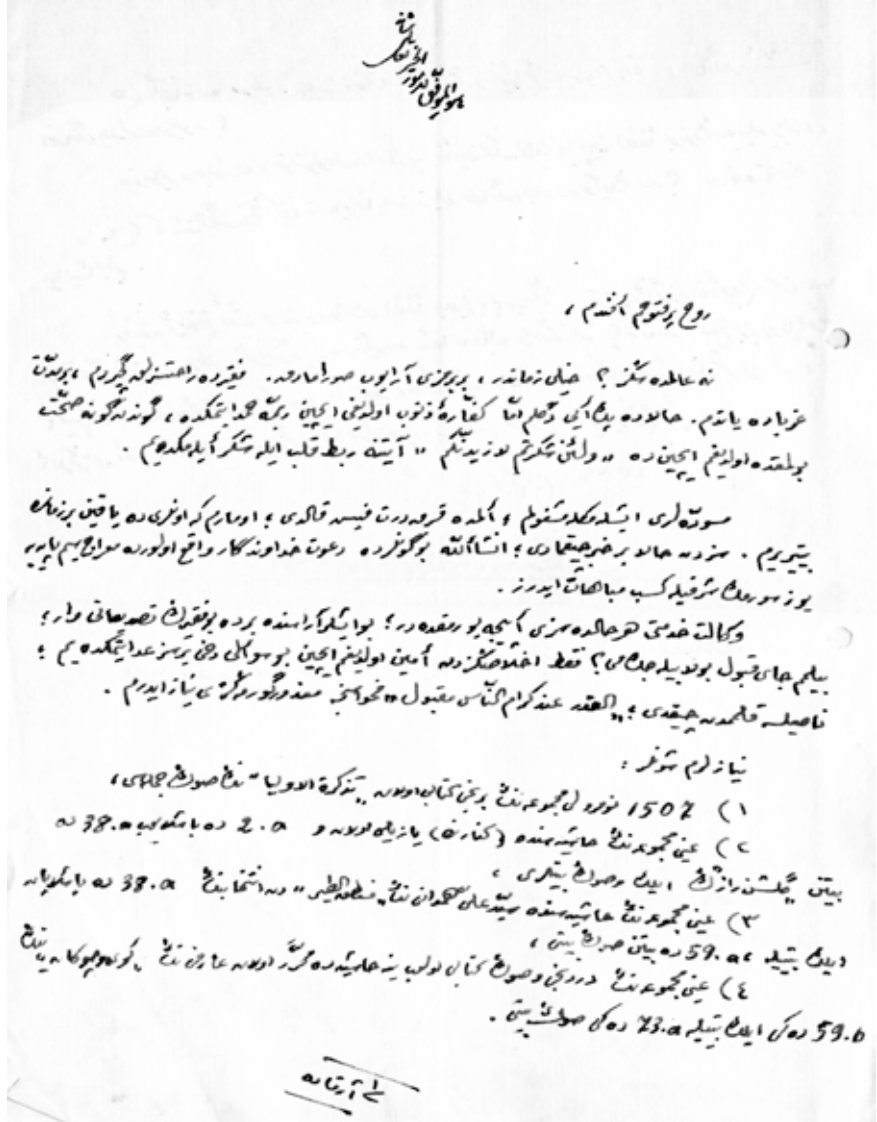
(13) **hâşiye**: Sayfa kenarı.

(14) **Gülşen-i Râz (sırlar gül bahçesi)**: Vahdet-i

(1) **6.a**: Mektubun ilk sayfasını, .b. .c... diğer sayfalarını belirtmek için kullanılmıştır.

(2) **Hüve'l-muvaffık ... e'l-hayr ta'âlâ şânihu**: O, başarı ve iyiliğin sahibi namı ve şanı yüce (Allah'tır).

(3) **keffâre-i zünûb**: Günahları örtücü.

6. a

beyitleri,

3) Aynı mecmuanın haşiyesinde SeyyidAlîHamedânî'nin "Mantuku't-Tayr" dan¹⁵ intihâbının¹⁶ 38.âda başlayan ilk beytiyle 59.âda biten son

beyti,

4) Aynı mecmuanın dördüncü ve son kitabı olup yine haşiyesinde muharrer¹⁷ olan Ârifî'nin "Gûy ü Çevgân" nının¹⁸ 59.b'deki ilk beytiyle 73.âdaki son beyti.

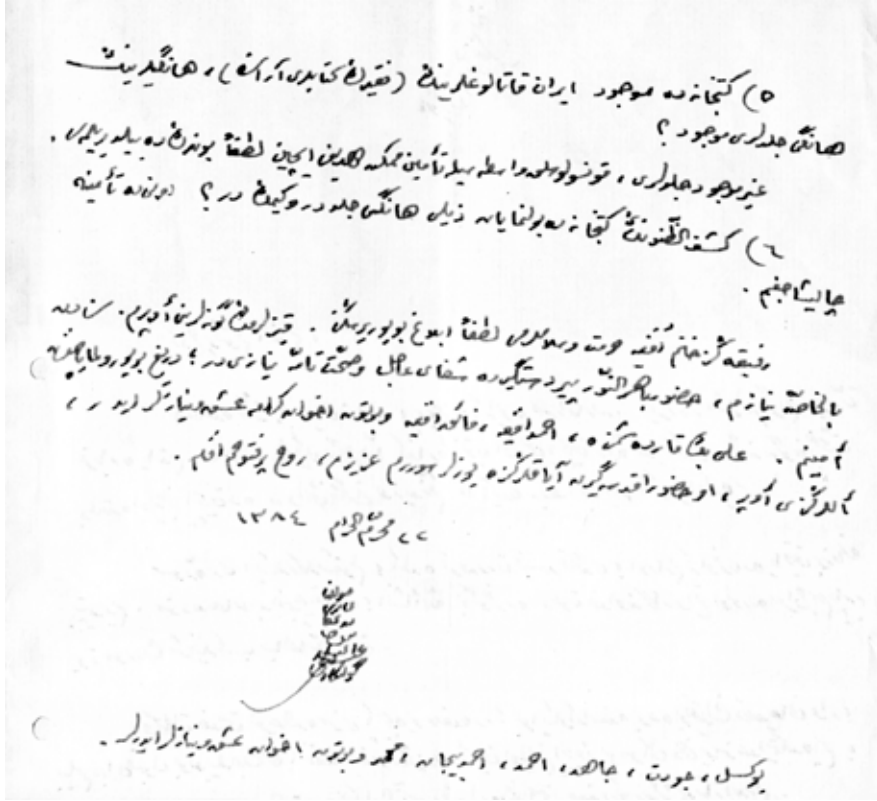
vücutu işleyen Mahmud Şebüsterî'nin tasavvuf klasiği olan eseri.

(15) **Mantku't-Tayr (kuş diliyle):** Feridüddin Attar'ın bu eseri gerçeğin peşine düşen otuz kuşun dilinden çeşitli hikâyeler anlatır. Kuşların yolcuğu insanın gerçeği bulma yolunda karşılaştığı engelleri ve gösterdiği çabaları simgeler. Her kuş farklı bir insan karakterinin ifadesidir.

(16) **intihâb:** Seçmek.

(17) **muharrer:** Yazılı, yazılmış.

(18) **Gûy ü Çevgân (top ve çevgan):** Arifî'nin bu eserinde at üstünde top ve sopa ile oynanan polo oyunu simgesel bir dille işlenir. Edebiyat dilinde "guy" yani top eziyet çeken, "çevgan" yani sopa ise eziyet eden simgeler.

6. b

6.b

5) Kütüphanede mevcut İran kataloglarının (fakirin kitapları arasında) hangilerinin hangi ciltleri mevcut?

Gayr-i mevcut ciltleri, konsolosluk vasıtasıyla temin mümkün olduğu için lütfen bunların da bildirilmesi.

6. Keşf-i Zunûn'un¹⁹ kütüphanede bulunmayan zeyli hangi cilttir ve kimindir? Dü-gâne²⁰ temine çalışacağım.

Refikanız hanımefendiye hürmet ve selâmlarımı lütfen iblâğ buyurunuz. Kızlarımın gözlerinden öperim. Sizden bilhassa niyazım, huzûr-ı bâhiru'n-nûr-ı Pîr-i dest-gîrde şifâ-yı âcîl ve sıhhat-i tamme²¹ niyazdır;

dirîg buyrulmayacak²² eminim. Ali Bey kardeşime, Ahmet Efendiye, Faik ve bütün ihvân-ı kirâma aşk ve niyazlar eder, ellerinizden öper, o huzûr-ı akdeme²³ giren ayaklarınıza yüzler sürerim azizim, rûh-ı pür-fütûhum efendim.

22 Muharremü'l-harâm 1384
(3 Haziran 1964)

(Destarlı sikke şeklinde istiflenmiş):
Gölpınarlı / Abd- / ülbaki / bende-i
ben- / de-gân-ı / Mev- / lâna

Yüksel, Cevdet, Cahit, Ahmet, Ahmet, Bican, Mehmet ve bütün ihvâna aşk ve niyazlar ederler.

(19) Keşf-i Zunûn (zanların keşfi): Kâtip Çelebi'nin ünlü eseri.

(20) dü-gâne: İki tane.

(21) sıhhat-i tamme: Tam, eksiksiz sağlık.

(22) dirîg buyrulmayacak: Esirgenmeyecek.

(23) huzûr-ı akdem: Çok uğurlu huzur.

7.

7.

(Yeni rakamlarla:) 17. VI. 1964
İstanbul

Hüve'llahü'l-Mu'izz / ta'âlâ / şânihu

Kütüphane kapalı olduğu için
cevabnâmeyi lütfen eve gönderirsiniz.

Rûh-ı pür-fütühüm Efendim,

Müdür vekâleti gibi mühim ve
su'ûbetli²⁴ bir iş uhdenizde²⁵ olduğu
hâlde, yine de mektûb-ı âciziye²⁶ derhâl
cevap vermeniz, fakiri nasıl mütehasis
etti²⁷; bilemezsiniz de tarif de edemem;
mamafih sizden ancak bunu bekler-
dim. Hak erenler, mu'in²⁸ ve dest-
gîriniz olsun. Fakiriniz, Şâfi-i

(24) su'ûbet: Güç, zor.

(25) uhde: Sorumluluk.

(26) mektûb-ı âcizi: Gücsüzün, beceriksizin
mektubu.

(27) mütehasis etmek: Duygulandırmak.

(28) mu'in: Yardımcı.

Hakikî'ye²⁹ hamd ve şükürler olsun,
günden güne iyileşmekteyim; sıhhat-i
tamme³⁰ hâli husûl³¹ bulmak üzeredir;
lâ-mütenâhi³² şükürler olsun.

Davetnamenizi kemâl-i memnuni-
yetle aldım. Temmuzun beşinden onu-
na kadar Akşehir'de, Nasreddin Hoca
rahimallah şenlikleri olacakmış; lütfen
davet ettiler. Yedisinde orada olmak ni-
yetindeyim; onunda Akşehir'den
Konya'ya hareket edeceğim. Ancak
ma'lûm-ı ârifâneleridir³³, otel parası çı-
kınca işe dahi, verilen parayla güç te-
min ediliyor. Varlıklı olsam, üste para
verir de yine bu hizmet-i mübeccele-
yi³⁴ görmeye çalışırım. Fakat zaman ve
hâl malum. Celal Kışmır, bizim bir ev
var, boş; orada kalırsın demişti. Şimdi
sizden niyazım şu:

Kendisini bir görseniz; o evde nasıl
kalacağım. Tabii yatak lazım. Suyu,
elektriği var mı? Kendilerine yük olma-
yayım. Celal'e açıkça söylersiniz ve ne-
ticeyi fakire bildirirsiniz.

Cevdet, Cahit, Mehmet, diğer
Mehmet, Ahmet Bican, Yüksel ve bü-
tün sizi tanıyıp sevenler, ellerinizden
öperler. Fakir de hanımefendiye arz-ı
hürmet eder, çocukların gözlerini öpe-
rim. Ali ve Ahmet Beylere, Faik Efen-
diye ve diğer canlara aşk ve niyazlar
ederim. Size de arz-ı ihlâs ve meveddet-
le³⁵ aşk ve niyazlar eylerim efendim.

Celal'e selâm ve muhabbetlerimi
söylersiniz. İmkânı yoksa, yahut şerâ'it³⁶
değişmişse katiyen gücüm; hiç çe-
kinmesin. İmkân varsa lütfen evi de bir
gör, fakiri haberdar ederseniz memnun
olurum. Mektuplarınıza muntazırım³⁷.
Esselâmü aleyküm ve rahmetullahi ve
berekâtühü

(Destarlı sikke şeklinde istiflenmiş):
Gölpınarlı / Abd- / ülbaki / bende-i
ben- / de-gân-ı / Mev- / lânâ

(29) Şâfi-i Hakikî: Gerçek şifa verici, Allah.

(30) sıhhat-i tamme: Tam, eksiksiz sağlık.

(31) husûl: Meydana gelmek.

(32) lâ-mütenâhi: Sonsuz.

(33) ma'lûm-ı ârifâne: Açıklamaya gerek duymadan
biliş.

(34) hidmet-i mübeccele: Saygın hizmet.

(35) meveddet: Sevgi, muhabbet.

(36) şerâ'it: Şartlar.

(37) muntazir: Bekleyen, gözleyen.

2008 YILINI GERİDE BIRAKIRKEN...

Ahmet KÖSEOĞLU
TYB Konya Şube Başkanı

Yazarlar arasında mesleki dayanışmayı geliştirmek ve ülkemizin kültür hayatına yazarların mevcut katılımını artırmak amacıyla 7 Ağustos 1978 tarihinde **Yazarlar Birliği** adıyla kurulan birliğimiz 1985 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile **Türkiye** adını kullanma hakkını elde ettikten sonra 1991'de yine Bakanlar Kurulu kararı ile **kamu yararına faaliyet gösteren dernek** statüsünü kazandı. **Türkiye Yazarlar Birliği** Türkiye'de en fazla üyeye sahip ve **en etkili yazar kuruluşudur**.

5 Yılda 203 Program

Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi olarak, genelde Türkiye özelde Konya kültür ve sanatını canlı tutmak ve değerlerimizi tanıtmak amacıyla 2002 yılından bu tarafa yıl boyu çeşitli faaliyetler düzenlemekteyiz.

Son 5 yılda düzenlediğimiz faaliyetlerin bir dökümünü çıkarırsak:

2004 yılında **18 program**, 2005 yılında **46 program**, 2006 yılında **53 program**, 2007 yılında **45 program** ve içinde bulunduğumuz 2008 yılında **41 programa** imza atmış bulunuyoruz. Yani **5 yılda 203 programın** icrası TYB Konya Şubemiz tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu rakam sivil bir topluluk kuruluşu olarak hiç de azımsanacak bir rakam değildir.

TYB Konya Şubesi olarak sevgi, hoşgörü, inanç ve maneviyatın ritimlerini taşıyan Konya'da, gelecek nesillere köklü mirasımızı aktarabilmek adına tarihe karşı sorumluluğumuzu yerine getirmeye çalışıyor ve böylelikle kayıt düşüyoruz; az ama anlamlı çalışmaları görev saikıyla yerine getirmeye gayret ediyoruz.

2008 Yılı Dolu Dolu Geçti

Bildiğiniz üzere 2008 yılı 8 Ocak'ta Konya Ticaret Odası Salonu'nda görkemli bir programla olağan genel kurulumuzu kültür/sanat adamları ve Konya protokolünün katılımıyla gerçekleştirdik. Yirmi bir kişilik yönetim ve denetim kurulu üyeleriyle birlikte özverili bir şekilde hazırlayıp organize ettiğimiz 2008 yılı etkinliklerinde Türk kültür ve

medeniyet sahasında önemli yerler edinen yazar ve kültür adamlarımızı konuk olarak davet ettik. Kültür hayatımıza hizmet etmiş şair ve yazarlarımızı ölüm yıldönümlerinde andık. Sanatının 50. Yılında **Erdem Bayazıt**, ölümünün 75. yılında **Ahmet Haşim**, doğumunun 800. yılında **Nasreddin Hoca** gibi Türk kültürüne bir şekilde hizmet etmiş olan şahsiyetleri an(la)mak için paneller düzenledik. Yine, 2 Temmuz-30 Ağustos tarihleri arasında, **Yahya Kemal okumaları** gerçekleştirdik. Büyük Türk şairi **İsmet Özel** ile yaptığımız "Özel Sohbet"e geniş bir dinleyici kitlesi katıldı. **Kutlu Doğum Haftası** etkinlikleri içerisinde **İskender Pala** bizimle birlikte oldu. Ramazan ayı içinde de **Huzur Sohbetlerimiz** devam etti. Bu yıl ilk defa olmak üzere Karatay Belediyesi ile ortaklaşa **Karatay Şiir Akşamları**'nı düzenledik. **Urfa Balıklıgöl**'de unutulmaz bir şiir şöleni gerçekleştirdik.

Hatırladıkça Kendimizi İyi Hissettik

2008 yılında düzenlediğimiz etkinlikler arasında anma programları önemli bir yer tuttu. Türk ilim ve kültür hayatında iz bırakmış ilim adamı ve sanatkarlarını bu vesileyle hatırladık. İlk olarak şimdi rahmetle andığımız değerli ağabeyimiz **Erdem Bayazıt** için vefatından önce '**Sanatının 50 Yılında Erdem Bayazıt Paneli**' düzenledik. 1000. Doğum Yılı Münasebetiyle **Kaşgarlı Mahmut**'un Türk Kültür Tarihindeki Yeri, Ölümünün 75. Yılında **Ahmet Haşim**, Tanıdıkça Gönüllerdeki Yeri Büyüyen Adam: **Sabahattin Zaim**, Doğumunun 800. Yılında **Nasreddin Hoca**, Türk Kültür ve Sanat Hayatında **Ord. Prof. Dr. A. Süheyl Ünver** panellerinin yanı sıra bu yılki **Şehir Okumaları'nda** Ölümünün 50. Yılında **Yahya Kemal Beyatlı** programları fikir hayatımızda önemli yer edinen isimlere karşı vefamızın bir nişanesidir.

Ayrıca önemli gün ve haftalara destek mahiyetinde programlarımız oldu. **Dünya Su Günü**'nde Loras eteklerine şair ve yazar arkadaşlarımızla birlikte ağaç diktik. **Kütüphaneler Haftası'nda** Hasan Çopur'un Konya Kitapları Koleksiyonu ve Eskimeyen Konya Fotoğrafları Sergisi'ni açtık. Her sene mu-

hakkak düzenlediğimiz programlardan olarak **Kutlu Doğum Haftası'nda** Prof. Dr. **İskender Pala'yı** Konya'ya davet ederek 'Gül Sohbeti' programını icra etmesine vesile olduk. **Hz. Mevlâna Ailesinin Konya'ya Gelişlerinin 780. Yılı'nda** Hasan Âli Yücel'in Mevleviliği'ni konuştuk.

Kültür, Edebiyat, Tarih ve Sanat Tarihi Söyleşileri

Bir kültür ve sanat derneği olarak nerede durmamız gerektiğini her zaman bildik. Şehrin kültür, edebiyat, tarih ve sanat tarihi sohbetlerine olan ihtiyacı gidermek adına bu yönde söyleşiler gerçekleştirdik. **Prof. Dr. Mikail Bayram**'la Selçuklularda Bilim ve Düşünce, **İsmet Özel**'le Özel Sohbet, **Prof. Dr. Abdüsselam Uluçam**'la Selçuklu'da Estetik Anlayışı, **Doç. Dr. Mustafa Demirci** ile Endülü'sün Dramı (1492-1610) Morisko'ların Hazin Sonu, **Yrd. Doç. Dr. Mustafa Çıpan** ile Şiir ve Müzik Geleneğimiz üzerine sohbet programları yaptık.

Unutulan Âdetleri Unutmadık

Ramazan ayının manevi kuşatışına kendimizi kaptırarak, bir yandan da unutulmaya yüz tutmuş Ramazan âdetlerini ihya maksadıyla **Huzur Sohbetleri ve Meddah Gösterilerimiz** oldu. **Toplumsal sorunlar karşısında örnek bir aydın duruşu** sergilenmesi maksadıyla bu yönde programlar düzenledik. Sosyal Hizmetler İl Müdürü **İzzet Güneş** Sosyal Devletin Neresindeyiz?, **Necdet Subaşı** Sosyoloji ve Din, **Prof. Dr. İsmail Kara** Cumhuriyet Dönemi Din Politikaları hakkında önemli bilgiler verdi.

Kültür Kervanı: Yazılacak Çok Şeyimiz Var

Konya'daki yazar, şair, düşünür, gazeteci, fotoğrafçı ve kültür adamları ile birlikte 4 yıldır gerçekleştirdiğimiz kültürel gezilerimiz bu yıl da devam etti. Eskişehir **Odunpazarı**'na, **Urfa**'ya ve **Mardin**'e olan seyahatlerimizde hem Konya'nın tanıtımına katkıda bulunduk hem de gittiğimiz yerleri yakından tanıdık. Buralarda gerçekleştirdiğimiz diyalogların karşılıklı uzun soluklu katkıları olacağı muhakkak. Gittiğimiz yerlerin vali, vali yardımcısı, belediye başkanı ve bürokratları bizlere yakın alaka gösterdiler. Şunu da ifade edelim ki, bu gezilerde birlikte olduğumuz eli kalem tutan, düşünen, sanat estetiği ve kaygısı taşıyan değerli arkadaşlarımızın her biri buralardan farklı donanımlar elde ettiler. Geziler dolayısıyla yazılan yazıların pek çoğu yerel basınımızın sayfalarına taşındı.

Burada yeri gelmişken Konya'mızdaki değerli basın yayın kuruluşlarına ve çalışanlarına teşekkür ediyoruz.

Yazılacak Çok Şeyimiz Var adıyla gerçekleştirdiğimiz bu gezilerimiz önümüzdeki haftalarda kitaplaşacaktır, bunun da müjdesini vermiş olalım.

Şiirler Söyledik, Sergiler Açtık

2008 yılında gerçekleştirdiğimiz programlar arasında şiir şölenleri de vardı. **Şanlıurfa'da Balıklıgöl Şiir Şöleni**'nde Konyalı şairler, evlialar diyarından enbiyalar diyarına selam uçurdular. Karatay Belediyesi ile birlikte Adalet Parkı'nda gerçekleştirdiğimiz **Şairlerin Konya Buluşması** da, şiire hasret gönüllere su serpti. Karatay Belediye Başkanımız **Mehmet Hançerli**, Şiir Şöleni'nin gelenekselleşeceğini, önümüzdeki senelerde de bu programın icrasına vesile olacaklarını müjdeledi.

Zeki Oğuz'un "Doğamız-İnsanımız" Fotoğraf Sergisi, **Nasreddin Hoca Yılı** vesilesiyle **Karikatür Sergisi**, **Konfad** Karma Fotoğraf Sergisi ve Saydam Fotoğraf Gösterisi, **Prof. Dr. Haşım Karpuz**'un Kandil Şehirler Dia Gösterisi ve Kısa Film Gösterisi bu yılın diğer programlarıydı. Ayrıca bazı programlarımızın yanında "**İlahilerle Efendimize Selâm**" ve **Klasik Türk Musikisi İcrası** gibi müzik etkinliklerimiz de oldu.

Karikatür Okulu

Bu yılki kültürel etkinlikler çerçevesinde Nasrettin Hoca'nın 800. Yılı etkinlikleri dolayısıyla Konya'da bir ilki gerçekleştirilerek karikatür kursu açtı. Ünlü Karikatürist "Adem Mermerkaya ile Karikatür dersleri" adı altında gerçekleştirilen kurs altı ay sürdü. Programın sonunda bir sergiyle ürünler sanatseverlerin beğenisine sunuldu. Kursiyerlere katılım belgeleri birliğimiz tarafından verildi. Bu kursumuz Konya İnşaat Mühendisleri Odası seminer salonunda tamamlandı. Bu vesileyle Konya İnşaat Mühendisleri Odası başkanı ve yönetimine teşekkürlerimizi belirtmek isterim.

Kuruluşumuzun 15. Yılına Giriyoruz

Görüldüğü üzere 2008 yılında Konya'nın kültür ve sanat hayatını canlı tutan çok önemli programlar gerçekleştirdik. 2009 yılında da aynı etkinlikte programlar gerçekleştireceğiz. Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi 2009 yılında kuruluşunun 15. yılına ulaşmış olacak. 15. yılımızda Konya ve Türk kültürüne hizmet edecek önemli etkinliklerin altına imza atmak istiyoruz. Bu konuda gönül dostlarımızdan gelecek tekliflere açığız. Burada yine yeri gelmişken Konya'da faaliyet gösteren, bize her konuda yardımlarını esirgemeyen **gönül dostlarımızdan** desteklerinin devam etmesini diliyoruz.